

[Ib Thyregod.]

En opdeling af samlingen vil forårsage splittelse og vanskeliggøre det fortsatte arbejde med den fællesnordiske ordbog for instituttet og i øvrigt det andet arbejde, der udføres. Så har den højtærede undervisningsminister påpeget, at man kunne foretage en mikrofotografering. Det er klart, at det naturligvis vil være en hjælp, men jeg tror ikke, dette alene løser problemet. Jeg har set eksempler på sådanne fotograferinger. Det må erindres, at der er tale om meget gamle håndskrifter, som tit har været mishandlet, og som det er vanskeligt at få et rigtigt indtryk af blot gennem fotograferingen. Man må i virkeligheden studere dem nøje egenhændigt for at kunne sætte sig ind i dem.

Det var hensynet til forskningen. Så kommer hensynet til det almindelige princip, der gælder for museer, som har en række kostbarheder fra forskellige lande, og som disse lande ikke kan gøre krav på udlevering af. Det har allerede nu vist sig, at Norge påtænker at rejse krav i forbindelse med udleveringen af disse håndskrifter. Det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at ikke alene det, som man kan betegne som de egentlige islandske håndskrifter, skal udleveres, men at også Flatøbogen, som er uden for kriteriet, og Ældre Edda skal udleveres. Begge disse skrifter mener man fra norsk side er i virkeligheden norske. Det er professor Seip, der har gjort den opfattelse gældende. De burde derfor snarere udleveres til Norge. Man har allerede anmeldt et krav. Det er dog også et spørgsmål af væsentlig betydning, som man må se nærmere på.

Hertil kommer det tredje princip, om stiftelsernes urørlighed. Det er den almindelige opfattelse, at når der er oprettet en stiftelse — ved et legat eller på anden måde — kan myndighederne kun i meget begrænset omfang foretage ændringer i sådanne stiftelser og legater. Der findes en bestemmelse i grundlovens § 25, som antages at give justitsministeren en begrænset beføjelse hertil, men jeg tror, den højtærede justitsminister vil være enig med mig i, at den beføjelse, justitsministeren her har, er af så begrænset omfang, at den ikke kan anvendes i det foreliggende tilfælde. Det er derfor, regeringen har beslut-

tet sig til at fremlægge sagen i form af et lovforslag.

Vi kommer så til spørgsmålet, om der her er tale om en ekspropriation over for den stiftelse, der har ejendomsretten. Jeg er naturligvis bekendt med, hvad det ærede medlem hr. Alsing Andersen nævnte, at professor Ross har givet udtryk for den opfattelse, at stiftelsen ikke har ejendomsret i egentlig forstand, og at der ikke her er tale om en ekspropriationslov. Jeg er imidlertid bekendt med, at professor Poul Andersen har den modsatte opfattelse. Personlig mener jeg, at der i virkeligheden er tale om ekspropriation her; men det er dog også nødvendigt at se nøjere på dette spørgsmål i et udvalg, inden man træffer en afgørelse.

Endelig vil jeg gerne nævne i forbindelse med de manuskripter, jeg omtalte før, nemlig den såkaldte Flatøbog og en række andre ting, at der her er et problem for Grønlandsforskningen. Forfatteren og grønlandsforskeren Eigil Knuth har omtalt, at Flatøbogen indeholder en række grønlandske sagaer. Endvidere er det blevet oplyst, at der i en række andre af manuskripter indeholdes nogle grønlandske annaler af meget væsentlig betydning for Grønlandsforskningen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Grønlandsminister, om han er opmærksom på dette problem, og om, hvorledes han ser på udleveringen af disse værker i relation til Grønlandsforskningen.

Afsluttende vil jeg sige, at selv om vi kan have en vis sympati for selve tanken om en udlevering af visse håndskrifter, er der i hvert fald en række problemer, vi mener man må se nærmere på i et udvalg. Jeg går ud fra, at den højtærede undervisningsminister vil meddele, at sagen ikke skal forceres frem. Der har så tit fra forskellige side, også fra kommunal side, være klaget over, at lovgivningsarbejdet går så hurtigt, at lovgivningsbestemmelserne ikke bliver tilstrækkeligt klare. Det kan undertiden være nødvendigt for folketinget at gennemføre en lov hurtigt — skattelove skal gennemføres inden 1. april o. s. v. — men jeg kan ikke se, at der i dette tilfælde foreligger nogen tvingende grund til at forcere lovgivningsarbejdet igennem. Man bør have lejlighed til en grundig sagkyndig undersøgelse af disse spørgsmål.